

Η οργή των εταίρων

Του **ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΤΑΓΚΟΥ**

Προκαλεί πραγματικά απορία πώς ήταν δυνατόν ο πρωθυπουργός, ο υπουργός Οικονομικών και άλλοι συνάδελφοί τους, δηλαδή μία ολόκληρη κυβέρνηση, να σκέφθηκαν ότι θα μπορούσε η Ελλάδα να πορεύεται συνεχώς με την ανοχή των εταίρων - δανειστών της, χωρίς να εφαρμόζει τις δεσμεύσεις της, δίχως να παίρνει μέτρα και κάνοντας «σημειωτόν» στις μεταρρυθμίσεις. Κανείς από όλους αυτούς τους έξυπνους, υποτίθεται, ανθρώπους δεν έχει επαφή με την κοινή λογική; Κανείς τους δεν διαβάζει και δεν παρακολουθεί τι γίνεται και τι λέγεται στο εξωτερικό; Δεν μιλούν με συμβούλους; Δεν αντελήφθησαν ότι οι επιδόσεις της Ελλάδας επηρεάζουν ακόμη τη σταθερότητα του ευρώ και επομένως η ανοχή των κέντρων αποφάσεων στην Ευρώπη θα είχε όρια; Ή μήπως είναι ολιγοφρενείς και δεν το έχουμε καταλάβει;

Σημασία δεν έχει να βρεθεί η εξήγηση. Ετσι κι αλλιώς, οι άνθρωποι δεν αλλάζουν μετά από κάποια ηλικία, αν αλλάζει ποτέ ο χαρακτήρας τους. Το πολύ πολύ να μαζέψουν εμπειρίες, ώστε να αποφύγουν τα ίδια λάθη, που και αυτό είναι αμφίβολο όταν πρόκειται για Έλληνες πολιτικούς, με δεδομένο επαρχιωτισμό και την όποια προσήλωσή τους δοσμένη αποκλειστικά στα ελληνικά μίντια, τους συνδικαλιστές και τον λαϊκισμό που εκπέμπει η συντριπτική πλειοψηφία τους. Έχουν μεγάλη όμως σημασία οι συνέπειες της συμπεριφοράς τους και αυτές τις νιώθουμε ήδη όλοι τώρα, μετά την τελευταία, πολυσυζητημένη και άδοξη συνάντηση του Ευάγγελου Βενιζέλου με την τρόικα.

Είναι τέτοια η οργή και η εχθρική αντιμετώπιση της χώρας μας από εταίρους και κοινοτικούς την τελευταία εβδομάδα που προκαλεί «σοκ και δέος». Αυτό δηλαδή που επιδιώκουν να προκαλέσουν στην κυβέρνηση, σε ολόκληρη την ελληνική πολιτική τάξη και στην κοινωνία, μήπως αντιληφθούμε την κατάσταση μας και τις απαιτήσεις της πραγματικότητας. Φαίνεται ότι το κατάφεραν όσον αφορά την κυβέρνηση, η οποία βρίσκεται πλέον σε πανικό, δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι ευαισθητοποιήσαν το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, προφανώς δεν στόχευαν να επηρεάσουν το ΚΚΕ και τον ΣΥΡΙΖΑ. και δεν ξέρουμε ακόμη ποια θα είναι τα αποτελέσματα επί της ελληνικής κοινωνίας.

Το βασικό χαρακτηριστι-

κό της οργής που εκπέμπεται από την Ευρώπη σε βάρος της Ελλάδας είναι ότι πηγάζει κυρίως από τη Γερμανία. Η Αγκελα Μέρκελ είπε ότι δεν πρόκειται να εκταμιευθεί πλέον ούτε ένα ευρώ για να στηριχθεί η Ελλάδα, αν η χώρα μας δεν προωθήσει τις μεταρρυθμίσεις, ο υπουργός Οικονομικών Β. Σόιμπλε έδειξε την πόρτα της εξόδου από το ευρώ αν δεν εκπληρώσουμε τις υποχρεώσεις μας, ο Γερμανός επικεφαλής του EFSF Κ. Ρέγκλινγκ μάς ξεχώρισε από όλες τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες με προβλήματα, ως ιδιαίτερη περίπτωση αποτυχίας, ο άλλος Γερμανός υπουργός Οικονομίας απειλεί ότι δεν θα μας φέρει επενδύσεις αν δεν συμμορφωθούμε και ο επίσης Γερμανός επίτροπος Ενέργειας Γκ. Ετινγκερ προτείνει να έλθουν (μακάρι) κοινοτικοί υπάλληλοι στην Αθήνα για να μαζεύουν τους φόρους και να σπρώξουν τις αποκρατικοποιήσεις.

Στο ίδιο μήκος κλίματος

Το βασικό χαρακτηριστικό της οργής που εκπέμπεται από την Ευρώπη σε βάρος της Ελλάδας είναι ότι πηγάζει κυρίως από τη Γερμανία.

συντονίστηκαν και άλλοι Ευρωπαίοι αξιωματούχοι (παραδειγμα ο επικεφαλής του Eurogroup Ζαν Κλοντ Γιουνκέρ), όπως και το σύνολο των μίντια, περιλαμβανομένων και των γαλλικών. Είναι όμως σημαντικό ότι τον τόνο τον δίνουν οι Γερμανοί, οι οποίοι κινούν σε μεγάλο βαθμό και τα νήματα, γεγονός που καθιστά τον κίνδυνο εξώσης της Ελλάδας από την Ευρωζώνη ακόμη μεγαλύτερο. Κάποιοι βεβαίως θα σπεύσουν να χαρακτηρίσουν «ανθελληνική» τη στάση των Γερμανών και γενικότερα των Ευρωπαίων μή θα καταφύγουν σε σενάρια συνωμοσίας. Ας σκεφτούν όμως επίσης ποια θα ήταν η δική μας στάση, αν στη θέση μας βρισκόταν μία άλλη χώρα που με τις αστοχίες και την άρνησή της να εξορθολογιστεί απαιτούσε συνεχώς στήριξη χωρίς όρους ουσιαστικά (αφού θα τους παραβίαζε) και βεβαίως αποτελούσε απειλή για τη σταθερότητα του νομισματός μας, δηλαδή του ευρώ.

Φυσικά, υπάρχει και το ερώτημα αν μπορούσε ποτέ να υπάρχει άλλο κράτος σαν την Ελλάδα, αλλά αυτό είναι μία άλλη ιστορία...

αθηναίους
με κα-
και τόσα
και κανείς
οική του
κυρίως
ε τις ο-
οργησαν
τη. Στα
, η κοι-
ατικός
ούς εκ-
ορέων.
θέλη,
αζαν,
ίσουν
ι, που
αυτόν
ι, είναι

Ι Ο Σ

Frankfurter Allgemeine

The New York Times

Οχι αλληλεγγύη

Χάσμα

«Είναι διαστροφή να κάνουμε λόγο για ευρωπαϊκή αλληλεγγύη» στην περίπτωση της ελληνικής διάσωσης, ισχυρίζεται σε συνέντευξή του ο Ρίχαρντ Σούλικ, πρόεδρος του Κοινοβουλίου της Σλοβακίας, που δηλώνει ότι θα καταψηφίσει και το νέο πακέτο βοήθειας προς την Ελλάδα. «Το σωστό θα ήταν να λέγαμε ότι κινδυνεύουν οι τράπεζες. Εντάξει, λοιπόν, ας χρεοκοπήσουν μερικές τράπεζες. Τα κράτη θα εγγυηθούν για καταθέσεις των ιδιωτών και το συνολικό κόστος θα είναι πολύ μικρότερο από το κόστος του πακέτου διάσωσης». Η κυβέρνηση της Σλοβακίας τάχθηκε συνολικά κατά του πρώτου πακέτου διάσωσης της Ελλάδας, αλλά τώρα, στο δεύτερο πακέτο και στη δημιουργία του ESM, το κόμμα του Σούλικ είναι το μόνο που διαφωνεί. Ακόμη και ο υπουργός Οικονομικών, Ιβάν Μίκλος, τάχθηκε υπέρ της επικύρωσης.

Οι Ευρωπαίοι ηγέτες υιοθέτησαν ακόμη σκληρότερη γλώσσα για την Ελλάδα, με τον Γερμανό υπουργό Οικονομικών να απειλεί να αφήσει τη χώρα στο έλεος των αγορών εάν δεν τηρήσει τους όρους για την αποδοχή της βοήθειας. Η βοήθεια θα καταβληθεί μόνο εάν η Ελλάδα υλοποιήσει στην πράξη όσα συμφωνήθηκαν, υπογράμμισε ο κ. Σόιμπλε, σε ραδιοφωνική του συνέντευξη. Η σκληρή ρητορική αντανακλά το διευρυνόμενο χάσμα μεταξύ χωρών όπως η Ελλάδα και η Ιταλία, οι οποίες θεωρούνται άσωτες, και άλλων όπως η Ολλανδία, η Φινλανδία και η Γερμανία, οι οποίες πιστεύουν ότι είναι πιο ενάρετες. Πολλοί οικονομολόγοι λένε ότι οι επιπτώσεις της αποχώρησης της Ελλάδας από την Ευρωζώνη θα είναι καταστροφικές για την παγκόσμια οικονομία, ωστόσο η συζήτηση δεν είναι πλέον ταμπού.